

Kedves Barátaim!

Az élet megtanított arra, milyen fontos az elengedés. És régóta tudom, hogy az állandó változás is része egy szervezet és egy egyén életének. Ezek bizony kéz a kézben járnak, lehetőséget adva a további fejlődésre, növekedésre. Nekem mindkettő fontos szerepet töltött be az életemben. Amikor megkezdtem szakmai pályafutásomat a pénzügyi szférában, viszonylag korán kikötöttem, hogy 40 éves koromig szentelem a karrieremnek az életemet. Ezt sokan nem hitték el. Azt gondolták, túlságosan nehéz lesz letennem a munkát és magam mögött hagyni az üzleti karriert. Én tudtam, hogy nem így lesz, és amikor betöltöttem a negyvenet, nem volt nehéz számomra az elengedés, vártam, hogy az energiámat és a tudásomat máshová fordíthassam.

Másfél évvel ezelőtt hasonló tudatossággal döntöttem el, hogy visszavonulok a kuratóriumi pozícióból. Ez

a döntés sokáig érlelődött bennem, és alaposan előkészítettem az átadást. Mindig is azt vallottam, hogy egy vezető akkor jó, ha már nincs szükség rá. Ha a csapata olyan tudással és kultúrával rendelkezik, hogy önállóan is működik. A Bátor Tábort Alapítvány sikeresen eljutott abba a szakaszba, hogy egy olyan szakmai vezetőség irányítja, akik professzionalizmusa és minőségre törekvése páratlan a civil szektorban. Nem született volna meg ez a döntés, ha nem tudnám biztosra, hogy azt a csodát, amit évtizedekig közösen építettünk, megbízható és hozzáértő kezekre hagyhatom. Azt a válságban edzett, profi managementet, aki a szakmai döntéseket hozza, egy olyan kuratórium segíti és felügyeli, amelynek legtöbb tagja évek óta a Bátor Tábort mellett áll. Őket pedig két, az Alapítvány iránt régóta elkötelezett ember vezeti majd, akik a folytonosságot biztosítják. Az elnöki posztot mostantól a kuratóriumból Hermann Kamilla, az alelnöki posztot pedig Báthory Balázs vállalja.

Én a Bátor Tábort sikerét mindig is a csapatmunka erejében láttam. A munkatársak, az önkéntesek, a támogatók és a kuratórium jó célért való együttműködése tette az elmúlt 22 évben az alapítványt egy nemzetközi szinten is elismert szervezetté. Ez alatt a bő két évtized alatt én is rengeteget tanultam. A Bátor Tábort döbbsentett rá arra, hogy a súlyos betegség emelte falak, az elszigeteltség és a szorongás nem korlátozódnak földrajzi határok közé. Ezért szerettem volna a jelenlétünket az egész közép-európai régióra kiterjeszteni, ami sokak áldozatos munkájának köszönhetően járt sikerrel.

A nemzetköziség mellett az átlátható, profi gazdálkodás és a függetlenség fontosságát és garanciáját emelném ki. A Bátor Tábort továbbra is kompromisszumok és irányváltás nélkül fog működni, azokra az értékekre építkezve, amelyeket oly sok éven keresztül alapoztunk meg. Biztosítalak benne, hogy a misszió, a stratégia és a menedzsment változatlan marad. Olyan hozzáértő emberek erősítik az alapítvány csapatát, akikről tudom, akadályokat nem ismerve, forprofit tapasztalattal és nonprofit lelkesedéssel vezetnek tovább a Bátor Tábort.

Jó érzés visszatekinteni arra, milyen messzire jutottunk. Amikor 2001-ben megkeresett a kilenc alapító, hogy szeretnék Magyarországon is megvalósítani egy élményterápiás tábort, bevallom, sok mindent láttam, de hogy ekkora lesz, amit építünk, azt nem. Ennek ellenére elvállaltam, úgy gondoltam, ha eddig csak kaptam az élettől, itt az ideje, hogy vissza is adjak valamit. Eltelt több mint 20 év, és néha magam sem hiszem el, milyen messzire jutottunk. Büszkén mondhatom, hogy nem csak egy tábor vagyunk. A Bátor Tábort egy szociális vállalkozás, pont úgy működik, mint egy profi cég. Csak mi a sikert nem abban mérjük, hogy mennyi nyereségünk lett, hanem hogy mennyi ember életét változtattuk meg.

Máig az életem egyik legnagyobb ajándékának tartom, hogy megismerhettem Paul Newmant. Ő egy valódi példakép, született filantróp, bátor ember, jó barát. Büszkén mondhatom, hogy tovább vittük és visszük Paul hagyatékát, és egy olyan befogadó közösséget építettünk, ahol súlyosan beteg gyerekek maguk mögött hagyhatják félelmeiket, és ismét gyerekek lehetnek.

A Bátor Tábortra néha úgy gondolok, mint az egyik legfontosabb ügy, ami mellé odaállhattam. Idővel minden szülőnek el kell engednie a gyermeke kezét, amikor már tudja, hogy az segítség nélkül is leküzd minden akadályt. Én továbbra is támogatni fogom az ügyet, csak más formában.

Ha körülnézek, azt látom, milyen magasra jutottunk. Magasra a minőség terén, a professzionalitás terén, a szakmaiság terén és a nemzetköziség terén. És magasra erkölcsileg is. Ez a Ti érdemetek, kedves munkatársak, önkéntesek és támogatók. Nélkületek a tábor még mindig egy vízió, egy ábránd lenne. Ti vagytok, akik a felhők felé emeltétek a Bátor Tábort. Köszönöm nektek, hogy részese lehettem.

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Paul Newman'.